

aigid waatania. Betti olli ühest õrland ja ahas jukka toibuma; tema tahtis täniada agja tehter felas räcke mast, sest et keha alles nõrk olli. Tüük ajja pärast lei Tooms ka filmad lahti, tehter astus liggemale ja kui hõi fuddas kässi käib? Tooms vastas: „Neljapäiv!“ Teie ei olle minõ küssimisest aro saanud, ütles tehter, mina nõudsin teilt: fuddas kässi käib, kas häast wai alwast? „Seitseteistküme puñast ja kaksteistküme waged,“ kostis Tooms wõera eälge. Tehter kästis Betti temaga kõneleda. Urimas Tooms — ütles laps — anna herrale vastust, kes siin käest küssib: fuddas siin tervisega on? Tooms ütles: „Se sündis sele pärast, et siia valastkala turku ei puduks!“ Tehter ütles pääd wangutates: „Waene, waene Tooms! teina meeble-mõistus on lõpend; surma-uñi olleks teinal mõju sam olnud, kui sefuggune õrkamine. Betti ahas aledast nutma. Olle wait, lapsote! feelas tehter, ja mõisa herra füssis: Laps! mis siin nimi on? Laps kostis: „Betti.“ Mis siin issa nimi on? „Baron Allan Lewen,“ vastas laps. Herra lõbi lohkudes käed koko ja üidis imestades: Kuis nõnda, siis olleksid ja siina —? Tehtet ütles: armas Baron, õrge ehmatage last, kes alles pool aige on. Natukej aja pärast ahas herra meelitamise kõmbel jälle kõnelema: ütle mulle, armas laps, fudda siina sele wañamehega üksi teele juhtusid? kus siin wañemad jäiwad? Betti kostis: „minõ wañemad läksid ülle merre kaugemale; ma ussun Amerika maale. Enne minikut sai Tooms kästu

mind Haiki mõisa täddi jure wia, sest Baron Mossbi praua on minõ ema pool-õdde.“ Wägga, wägga imelik! põbbises Baron sund mõda. Mis pärast siin issa ni pita teekonda ettevõtis? „Se on mul teadmata,“ kostis laps, „wõib olla et teie ehet firjast et just leiate, mis Toomisele kqasa anti.“ Nimetus Firri leiti Toomsi ~~ta~~. Baron näggo läks firja luggedes iahwats, pärast ütles ta tehtri vasta: Se laps on minõ voleks antud; mina pean tema eest murret kandma. Agga mis ma uulu wañamehega teen? Tedda ei tohi ma mõisa wötta. Ma tahav prauaga ndu piddada. — Tehtri aeg ei fannud fauemaks seie jáda; tema andis Toomsi pärast mõnda nõu ja öpetuse ja töttas lahkest jaimalaga jäättes siis minema.

Baron Mossbi olli üks hä süddamega inimene, täis alastust äddaliste vasto; agga tema kõige suurem wigga olli ülleiig argus ja inimese kartus. Sest tuli üks önnetus, mis Ingliismaal ni hästi kui meie paikus mitme majja rahu rikub: püksid seisid naise jallas ja leekuningas olli pääwallitseja. Uhke waljo süddamega praua tahtmine sündis iggas tüüs, nõnda ka siin kus Betti pärast nõu peti. Baron kõneles prauale oma ehmatust, kadda tema kogemata õrakülmanud tütarlapses praua õe tütri olli leidnud ja liissas jure: „Lapse wañemad on Amerika maale pakko põggenend, sest nende peale on üks raske sõü tuñistatud, mis surma-muhtlusti ñob. Källimees pallub meid firja läbbi, tütri ja waña fullase armo pärast vasto wötta ja nende eest